

غفلت سیاست گذار

مهسا احمدوند: این روزها مطالب گوناگونی درباره بحران موجود در اقتصاد کشور و راه حل های برون رفت از آن در رسانه ها درج می شود؛ اما جای خالی یک موضوع مهم در خلال این موضوعات احساس می شود؛ موضوعی که ریشه بحران در آن بسیار عمیق تر از چیزی است که بتوان سکوت معنادار درباره آن را ادامه داد. صندوق های بازنشستگی به نقل از بسیاری از کارشناسان، این روزها بحران زده و عملاً ورشکسته اند. صندوق هایی که مستقیماً بر معاش و رفاه تک تک افراد جامعه تأثیرگذارند و ادامه روند بحران در آنها، اقتصاد کشور را دچار خسارانی عظیم و صدمه ای جبران ناپذیر می کند. اعمال قوانین غلط از ابتدای فعالیت صندوق ها تا به امروز موجب شده تا بحران موجود در صندوق ها تبدیل به امری فرانهادی شود. شروع روند ناپایداری صندوق ها به چندین دهه گذشته مربوط می شود و ادامه این روند، ناپایداری را از حد گذرانده و صندوق ها را وارد بحرانی عمیق و فزاینده کرده است. سؤالی که مطرح می شود، چگونگی عملکرد صندوق های بازنشستگی است؛ صندوق هایی که دیگر تمام نگاهشان به دولت و کمک های مالی آن برای حفظ تعادلشان است؛ کمک هایی که حجم زیادی از بودجه کشوری را به خود اختصاص داده است و جایی برای اجرایی کردن پروژه های دیگر دولت باقی نگذاشته است. همین موضوعات باعث شد تا میزگردی با موضوع بحران در صندوق های بازنشستگی و راهکارهای برون رفت از آن با دو نفر از کارشناسان ترتیب دهیم. محمد ستاری فرو و محمود عسگری آزاد کسانی هستند که وجود بحران در صندوق های بازنشستگی را بارها در سال های فعالیت شان در سازمان برنامه و سازمان تأمین اجتماعی در ادوار مختلف ریشه یابی کرده و به گوش دولت رسانده اند.